

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА  
РЕПУБЛИКА СРПСКА  
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ  
Број: 11 0 У 023174 20 Увп  
Бања Лука, 26.11.2020. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Едине Чупељић као предсједнице вијећа, Смиљане Мрше и Страхиње Ђурковића као чланова вијећа, уз учешће Мире Мачкић као записничара, у управном спору по тужби О. Н. из Б. против акта број ... од 17.7.2018. године, туженог Министарства, у предмету легалности стамбеног и помоћног објекта а поводом приједлога З. Н. из Б., заступаног по пуномоћнику Д. Б. адвокату из Б. (у даљем тексту: подносилац приједлога), ради понављања управног спора окончаног пресудом Окружног суда у Бањалуци број 11 0 У 023174 18 У од 17.5.2019. године, одлучујући о захтјеву туженог, за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Бањалуци број 11 0 У 023174 19 Увл од 19.6.2020. године, у сједници вијећа одржаној 26.11.2020. године, донио је

## ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Одбија се захтјев подносиоца приједлога за накнаду трошкова састава одговора на захтјев.

## Образложење

Побијаном пресудом, у ставу 1. изреке, је уважен приједлог и дозвољено понављање управног спора окончаног пресудом нижестепеног суда број 11 0 У 023174 18 У од 17.5.2019. године; у ставу 2. изреке је стављена ван снаге пресуда број 11 0 У 023174 18 У од 17.5.2019. године, којом је уважена тужба О. Н. из Б. и поништено рјешење туженог број ... од 17.7.2018. године; у ставу 3. изреке је одлучено да се предметна управна ствар рјешава тако да се тужба О. Н. из Б. уважава и поништава рјешење туженог ... од 17.7.2018. године. У ставу 4. изреке те пресуде је обавезан тужени да подносиоцу приједлога за понављање управног спора надокнади трошкове спора у износу од 750,00 КМ, у року од 30 дана од дана пријема пресуде.

У образложењу те пресуде се наводи да је суд поступајући по приједлогу за понављање управног спора окончаног пресудом број 11 0 У 023174 18 У од 17.5.2019. године, утврдио да постоји услов да се тај спор понови у смислу члана 41. став 1. т.6.у вези са члана 24. став 1. и чланом 13. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 109/05 и 63/11 - у даљем тексту: ЗУС), јер да подносиоцу приједлога није била достављена тужба на одговор. Након утврђења процесних услова за покретање и вођење понављања управног спора суд је доставио списе предмета

туженом и тужиоцу након чега је одлучио као у пресуди чије се понављање тражи јер да постоје разлози за поништење оспореног управног акта који су наведени у тој пресуди. Наиме, како се образлаже, предметни управни поступак је покренут по захтјеву О. Н. за издавање рјешења о легалности изграђеног стамбеног и помоћног објекта, да је по налогу првостепеног органа захтјев који је поднијет дана 27.7.2017. године допуњен на расправи одржаној 7.3.2018. године из разлога што на предметној парцели има више објеката, па је тужилац коначно определијелио свој захтјев поднеском од 19.3.2018. године прецизирајући да тражи легалност објекта који се налази у средини у реду који чине три објекта димензија 4,01x6,00 м, али истовремено и прекид поступка до окончања поступка који се води пред Основним судом у Бањалуци за рјешавање имовинско-правних односа. Првостепени орган је у циљу утврђења чињеничног стања на лицу мјеста, прије одржавања расправе дана 7.3.2018. године и према тада поднесеном захтјеву од 27.7.2017. године донио рјешење иако је на расправи одржаној 7.3.2018. године тужиоцу наложио да уреди и прецизира постављени захтјев што је исти учинио поднеском од 19.3.2018. године. Међутим, суд је нашао да су учињене повреде правила поступка, јер је првостепени орган своју одлуку засновао на чињеничном стању утврђеном на лицу мјеста дана 6.3.2018. године, дан прије одржавања расправе 7.3.2018. године, без присуства странака, на основу првобитно постављеног захтјева тужиоца од 27.7.2017. године, иако је он прецизирао захтјев 19.3.2018. године.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде (у даљем тексту: захтјев), тужени побија њену законитост због повреде материјалног права. Наводи да предметни управни спор није окончан пресудом која је била предмет понављања поступка јер није ријешено у пуној јурисдикцији, већ је поништено рјешење туженог са упутом да је тужени дужан у року од 30 дана донијети нови управни акт уважавајући правно схватање тог суда и примједбе у погледу поступка. Самим тим, да није могуће понављање поступка окончаног наведеном пресудом јер је тужени већ поступио по наведеној пресуди и донио рјешење којим је поништио рјешење Одјелења за просторно уређење Града Б. број ... од 4.4.2018. године и спис вратио првостепеном органу. Предложио је да се побијана пресуда преиначи и одбаци приједлог З. Н. за понављање управног спора окончаног пресудом број 1 0 У 023174 18 У од 17.5.2019. године.

У одговору на захтјев подносилац приједлога је истакао да су постојали разлози за понављање управног спора због обавезе суда да достави тужбу на одговор странкама и заинтересованом лицу. Чињенице које наводи тужени да је он већ поступио по пресуди од 17.5.2019. године нису битне нити имају утицај на законитост побијане пресуде јер подносилац приједлога није добио од другостепеног органа рјешење које наводи тужени. Предложио је да се захтјев одбије и да му се надокнаде трошкови састава одговора на захтјев.

Размотривши захтјев, побијану пресуду, одговор на захтјев и цјелокупне списе предметне управне ствари и овог управног спора на основу одредбе 39. ЗУС, овај суд је одлучио као у изреци пресуде из следећих разлога:

Није спорно међу странкама у овом управном спору, да суд није доставио подносиоцу приједлога за понављање спора као заинтересованом лицу тужбу на одговор у управном спору који је окончан пресудом нижестепеног суда од 17.5.2019. године. У том смислу су постојали услови из одредбе члана 41. став 1. т.б, ЗУС, да се

поступак по тужби понови и тужба прије одлучивања достави на одговор заинтересованом лицу.

Разлози које тужени наводи у захтјеву, да управни спор није окончан пресудом у пуној јурисдикцији, немају значаја а ни утицаја на исход поступка понављања управног спора јер је наведена пресуда донијета а да тужба није била достављена на одговор странкама, што чини повреду правила поступка садржану у одредби члана 24. став 1. ЗУС. Околност да је тужени поступио по пресуди такође нема значаја јер уколико је тужени донио рјешење у извршењу те пресуде (које није приложио уз захтјев) онда нема обавезу да поново поништава исто рјешење. Према томе, уколико је прије доношења пресуде против које је поднио захтјев за ванредно преиспитивање донио рјешење односно поступио по правном схватању и примједбама из те пресуде и исто доставио странкама, онда нема обавезу доношења новог рјешења.

Из изнијетих разлога по оцјени овог суда у побијаном рјешењу нису остварени разлози из одредбе члана 35. став 2. ЗУС, па се захтјев туженог одбија на основу одредбе члана 40. став 1. ЗУС.

Одлука из става 2. изреке пресуде се заснива на одредби члана 387. став 1 Закона о парничном поступку ("Сл. гласник РС" број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 и 61/13) који се у управном спору примјењује на основу члана 48. ЗУС, с обзиром да давање одговора на захтјев није обавезна радња у управном спору, па њеним пропуштањем не настају штетне посљедице за странку односно ти трошкови нису били нужни за вођење поступка јер би одлука по захтјеву била иста без обзира на разлоге изнијете у одговору.

Записничар  
Мира Мачкић

Предсједница вијећа  
Едина Чупељић

Тачност отправка овјерава  
Руководилац судске писарнице  
Биљана Аћић